

РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

02 грудня 2010 року	Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області у складі:
головуючої судді	Белостоцької О.В.,
при секретарі	Теліціній О.О.,
за участю позивача	ОСОБА_1,
представника позивача	Маловичко С.П.,
представників відповідача	Матейченко Ю.М., Мельник Т.П., Коренюк В.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Костянтинівка цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Комунальної лікувально-профілактичної установи «Міський протитуберкульозний диспансер м.Костянтинівка» про стягнення заборгованості по заробітній платі, середнього заробітку за час затримки розрахунку та моральної шкоди, -

В С Т А Н О В И В:

06 жовтня 2010 року позивач ОСОБА_1 звернулась до суду з позовом до відповідача, в якому зазначила, що вона перебувала у трудових відносинах із відповідачем по справі, 31 липня 2010 року згідно наказу № 001/14-к від 12 липня 2010 року була звільнена з посади молодшої медичної сестри палатної за власним бажанням у зв'язку з виходом на пенсію відповідно до ст.38 КЗпП України. Відповідач, здійснюючи перерахунок заробітної плати у зв'язку з прийняттям 27 квітня 2010 року «Закону України про Державний бюджет України на 2010 рік», в порушення ст.127 КЗпП в травні 2010 року незаконно утримав із заробітної плати позивача по справі 606 гривень 57коп – загальну суму індексації заробітної плати за січень-квітень 2010 року (січень, лютий 2010 року – у розмірі 132грн 96коп щомісяця, в березні 2010 року – у розмірі 160грн 77коп, в квітні 2010 року – у розмірі 179грн 88коп). В день звільнення з роботи ОСОБА_1, відповідач в порушення ст.116 КЗпП не сплатив на її користь незаконно утриману суму в розмірі 606 грн 57коп, у зв'язку з чим позивач просила, з урахуванням уточнення позовних вимог (а.с.50,51,85), стягнути з відповідача на її користь суму заборгованості із заробітної плати у розмірі 606грн 57коп, середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку та моральну шкоду у розмірі 3000 гривень, оскільки неправомірними діями відповідача по справі було порушено її законні трудові права в частині незаконного утримання сум із заробітної плати та непроведення остаточного розрахунку в день звільнення, що призвело до моральних страждань, втрати звичайних життєвих зв'язків, та вимагало від позивача по справі додаткових зусиль для організації її життя.

В судовому засіданні позивач ОСОБА_1 та її представник Маловичко С.П. підтримали заявлені позовні вимоги, посилаючись на обставини, викладені в позовній заяві та зазначили, що відповідачем по справі в травні 2010 року незаконно була утримана із заробітної плати ОСОБА_1 сума у розмірі 606 грн 57коп, яка не була сплачена позивачці ані в день її звільнення, ані на час розгляду справи судом, у зв'язку з чим просили стягнути з відповідача на користь позивача по справі заборгованість із заробітної плати у розмірі 606 грн 57коп, середній заробіток за час затримки розрахунку та моральну шкоду у розмірі 3000 гривень, оскільки незаконними діями відповідача порушено трудові права ОСОБА_1, що призвело до моральних страждань, втрати звичайних життєвих зв'язків, негативно вплинуло на її самопочуття.

Представники відповідача Матейченко Ю.М., Мельник Т.П. та Коренюк В.В. в судовому засіданні позов не визнали та просили відмовити в його задоволенні у зв'язку з безпідставністю, заперечуючи наявність заборгованості із заробітної плати КЛПУ «Міський протитуберкульозний диспансер м.Костянтинівка» перед ОСОБА_1 Представники відповідача Мельник Т.П. та Коренюк В.В. пояснили, що у зв'язку з прийняттям 27 квітня 2010 року Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік», в травні 2010 року працівникам КЛПУ «Міський протитуберкульозний диспансер м.Костянтинівка», в тому числі і позивачці по справі, було здійснено перерахунок заробітної плати за січень – квітень 2010 року у зв'язку з підвищенням розміру мінімальної заробітної плати. У зв'язку з підвищеними посадовими окладами зазначені місяці вважаються базовими та нараховані суми індексації за період січень-квітень 2010 року підлягали перерахунку. Враховуючи нові розміри мінімальної заробітної плати і відповідно нові розміри посадових окладів, за період з січня по квітень 2010 року ОСОБА_1 мало бути нараховано та сплачено з урахуванням нічних та святкових відпрацьованих днів - 769 грн 34коп. Але, оскільки в період часу з січня по квітень 2010 року позивачка

отримала індексацію в розмірі 606 грн 57коп, яку після проведення перерахунку не потрібно було нараховувати та сплачувати, відповідач сплатив на користь ОСОБА_1 різницю між нарахованою доплатою у розмірі 769грн 34коп та зайво виплаченою індексацією у розмірі 606грн 57коп - в сумі 162 грн 77коп.

Заслухавши пояснення позивача ОСОБА_1 та її представника Маловичко С.П., представників відповідача Матейченко Ю.М., Мельник Т.П. та Коренюк В.В., дослідивши письмові докази по справі, суд встановив наступні факти та відповідні їм правовідносини. Судовим розглядом встановлено, що ОСОБА_1 в період часу з 06 грудня 2005 року по 31 липня 2010 року працювала в Комунальній лікувально-профілактичній установі «Міському протитуберкульозному диспансері м.Костянтинівка», зокрема в період часу з 01 квітня 2008 року по 31 липня 2010 року - молодшою медичною сестрою палатною.

Як вбачається з особового рахунку ОСОБА_1 (а.с.31,40,41), а також перерахунку заробітної плати позивача по справі (а.с.30) та її розрахункової книжки (а.с.5-8, 42-48) ОСОБА_1 було нараховано та сплачено індексацію заробітної плати в наступних розмірах : в січні 2010 року - у розмірі 132грн 96коп, в лютому 2010 року – у розмірі 132 грн 96коп, в березні 2010 року – у розмірі 160грн 77коп, в квітні 2010 року – у розмірі 179грн88коп, а всього 606грн 57коп, що не заперечується сторонами по справі.

Статтею 52 Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» встановлено, що прожитковий мінімум на одну працездатну особу з 01 січня 2010 року становить -869 грн, з 01 квітня 2010 року – 884 грн, з 01 липня 2010 року – 888 грн, з 01 жовтня 2010 року – 907грн, з 01 грудня 2010 року – 992 грн. Розмір мінімальної заробітної плати встановлено з 01 січня 2010 року - 869 гривень, з 01 квітня 2010 року - 884 гривні, з 01 липня 2010 року - 888 гривень, з 01 жовтня 2010 року - 907 гривень, з 01 грудня 2010 року - 992 гривні.

Прикінцевими положеннями Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» передбачено, що зазначений закон набирає чинності із дня його опублікування та застосовується з 01 січня 2010 року.

Як вбачається з розрахунку, наданого відповідачем по справі (а.с.30) після проведення перерахунку в травні 2010 року відповідач мав донараховувати та сплатити ОСОБА_1 :

за січень 2010 року - різницю в окладі в розмірі 162 грн 50, доплату за роботу в нічний час - 16грн 63коп, доплату за роботу в святкові дні - 14 грн 25 коп, а всього – 193грн 38коп;

- за лютий 2010 року – різницю в окладі в розмірі 162грн 50 коп, доплату за роботу в нічний час – 15 грн 80коп, а всього – 178грн 30коп;

-

- за березень 2010 року – різницю в окладі в розмірі 162 грн 50 коп, доплату за роботу в нічний час – 14грн 37коп, доплату за роботу в святкові дні - 12грн 31 коп, а всього – 189грн 18коп;

- за квітень 2010 року - різницю в окладі в розмірі 182грн, доплату за роботу в нічний час – 16грн 85 коп, доплату за роботу в святкові дні - 9 грн 63коп, а всього – 208 грн48коп.

Згідно наданого розрахунку (а.с.30), у зв'язку з прийняттям Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» та підвищенням розміру мінімальної заробітної плати, позивачеві належало нараховувати та доплатити за січень-квітень 2010 року 769грн 34коп, що не заперечується сторонами по справі.

Як було встановлено в судовому засіданні із пояснень представників відповідача Мельник Т.П. та Коренюк В.В., оскільки при проведенні в травні 2010 року перерахунку було встановлено, що ОСОБА_1 не має права на отримання суми індексації за січень-квітень 2010 року в загальному розмірі 606грн 57коп, їй була доплачена різниця між нарахованою заробітною платою та виплаченою індексацією у розмірі 162грн 77коп (769грн 34коп – 606грн 57коп).

В розрахунковій книжці позивача по справі (а.с.5-8,42-49), яка заповнювалась представником Коренюк В.В., що не заперечувалось останньою в судовому засіданні, є позначка про недоплату (утримання) ОСОБА_1 в травні 2010 року суми у розмірі 606грн 57к оп.

Статтею 2 Закону України «Про оплату праці» передбачено, що до структури заробітної плати відноситься основна заробітна плата, додаткова заробітна плата в тому числі і премії, пов'язані з виконанням виробничих завдань та функцій; інші заохочувальні та компенсаційні виплати, до яких зокрема, належать премії за спеціальними системами і положеннями, компенсаційні та інші грошові і матеріальні виплати, які не передбачені актами чинного законодавства, або які проводяться понад

встановлені зазначеними актами норми.

Статтею 47 КЗпП України передбачено, що власник або уповноважений ним орган зобов'язаний в день звільнення видати працівникові належно оформлену трудову книжку і провести з ним розрахунок у строки, зазначені в ст. 116 КЗпП України. Днем звільнення є останній день роботи працівника.

Відповідно до ст. 116 КЗпП України при звільненні працівника виплата всіх сум, що належать йому від підприємства, установи, організації провадиться в день звільнення. В разі спору про розмір сум, належних працівникові при звільненні, власник або уповноважений ним орган в усякому випадку повинен в зазначений строк виплатити не оспорювану ним суму.

Згідно ст. 117 КЗпП України в разі невиплати з вини власника або уповноваженого ним органу належних звільненому працівникові сум у строки, зазначені в статті 116 КЗпП України, при відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку. При наявності спору про розміри належних звільненому працівникові сум власник або уповноважений ним орган повинен сплатити зазначене в статті 117 КЗпП України відшкодування в тому разі, коли спір вирішено на користь працівника. Якщо спір вирішено на користь працівника частково, то розмір відшкодування за час затримки визначає орган, який виносить рішення по суті спору.

Згідно п.20 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 13 від 24 грудня 1999 року «Про практику застосування судами законодавства про оплату праці» установивши при розгляді справи про стягнення заробітної плати у зв'язку із затримкою розрахунку при звільненні, що працівникові не були виплачені належні йому від підприємства, установи, організації суми в день звільнення, суд на підставі ст.117 КЗпП стягує на користь працівника середній заробіток за весь період затримки розрахунку, а при не проведенні його до розгляду справи - по день постановлення рішення, якщо роботодавець не доведе відсутності в цьому своєї вини. У разі не проведення розрахунку у зв'язку із виникненням спору про розмір належних до виплати сум вимоги про відповідальність за затримку розрахунку підлягають задоволенню у повному обсязі, якщо спір вирішено на користь позивача, або такого висновку дійде суд, що розглядає справу.

Частиною 1 статті 26 Закону України «Про оплату праці» передбачено, що відрахування із заробітної плати можуть провадитися тільки у випадках, передбачених законодавством.

Відповідно до ст. 127 КЗпП відрахування із заробітної плати працівників для покриття їх заборгованості підприємству, установі і організації, де вони працюють можуть провадитися тільки у випадках, передбачених законодавством України за наказом (розпорядженням) власника або уповноваженого ним органу: 1) для повернення авансу, виданого в рахунок заробітної плати; для повернення сум, зайво виплачених внаслідок лічильних помилок; для погашення невитраченого і своєчасно не поверненого авансу, виданого на службове відрядження або переведення до іншої місцевості; на господарські потреби, якщо працівник не оспорює підстав і розміру відрахування. У цих випадках власник або уповноважений ним орган вправі видати наказ (розпорядження) про відрахування не пізніше одного місяця з дня закінчення строку, встановленого для повернення авансу, погашення заборгованості або з дня виплати неправильно обчисленої суми; 2) при звільненні працівника до закінчення того робочого року, в рахунок якого він вже одержав відпустку за невідпрацьовані дні відпустки; 3) при відшкодуванні шкоди завданої з вини працівника підприємству.

Відповідно до ст. 32 Закону України «Про оплату праці» трудові спори з питань оплати праці розглядаються і вирішуються згідно з законодавством про трудові спори.

Враховуючи вищевикладене, суд вважає, що оскільки після проведення перерахунку заробітної плати у зв'язку з підвищенням розміру мінімальної заробітної плати, в травні 2010 року відповідач мав нарахувати та сплатити на користь ОСОБА_1 заробітну плату за січень-квітень 2010 року у 769 грн 34коп, а фактично на її користь було сплачено 162 грн 77коп, позовні вимоги в частині стягнення заборгованості підлягають задоволенню і з відповідача на користь позивача слід стягнути недоплачені суми заробітної плати за січень-квітень 2010 року у розмірі 606грн 57коп.

Суд не приймає до уваги доводи представників відповідача стосовно законності недоплати позивачці сум заробітної плати з тих підстав, що ОСОБА_1 станом на час проведення перерахунку в травні 2010 році не мала права на отримання суми індексації за січень-квітень 2010 року, яка була їй сплачена в зазначені місяці в загальному розмірі 606грн 57коп, тому їй була доплачена тільки різниця між заробітною платою та отриманою компенсацією, оскільки, відповідач має право проводити відрахування із заробітної плати працівника тільки у випадках та в порядку, передбачених діючим законодавством.

Враховуючи, що при звільненні розрахунок з позивачем по справі проведений не був, на час розгляду справи судом заборгованість не сплачена та не доведена відсутність вини відповідача у цьому, суд вважає за необхідне стягнути з відповідача на користь ОСОБА_1 середній заробіток за весь час затримки розрахунку за період часу з 01 серпня 2010 року по 02 грудня 2010 року включно відповідно до Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 100 від 08 лютого 1995 року виходячи з наступного розрахунку.

Враховуючи, що позивач звільнена 31 липня 2010 року, середньоденна заробітна плата повинна обчислюватися з її заробітної плати за червень та травень 2010 року, оскільки

в липні 2010 року ОСОБА_1 не працювала і перебувала на лікарняному. Середньоденна заробітна плата позивача по справі складає 149грн 35коп (а.с.93, 95) виходячи з наступного розрахунку :

$(2081\text{грн } 07\text{коп} + 1616\text{грн } 41\text{коп}) - (205\text{грн } 20\text{ коп} + 205\text{грн } 205\text{ коп} + 300\text{ грн}) : 20\text{ робочих днів.}$

- заробітна плата за травень 2010 року за 7 робочих днів – 2081грн 07коп;
- заробітна плата за червень 2010 року за 13 робочих днів - 1616грн 41коп;
- 205грн 20коп x 2 – оплата лікарняних в травні;
- 300грн – премія до дня медичного працівника.

Суд не приймає до уваги довідку відповідача про розмір середньоденного заробітку ОСОБА_1 № 242 від 02 грудня 2010 року в частині застосування при розрахунку заробітної плати за травень 2010 року у розмірі 1311грн 73 коп, оскільки до суми заробітної плати за травень 2010 року мають бути включені виплачена позивачеві сума доплати у розмірі 162грн 77коп та недоплачена сума у розмірі 606грн 57коп. Отже розмір заробітної плати за травень 2010 року має становити 2081грн 07коп (1311,73грн + 162,77грн + 606грн 57коп), оскільки п.4 Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 100 від 08 лютого 1995 року передбачено вичерпний перелік доплат, що не враховуються при обчисленні середньої заробітної плати.

Згідно наданого відповідачем по справі графіку роботи молодшої палатної медичної сестри (а.с.94) з відповідача на користь ОСОБА_1 підлягає стягненню середній заробіток за час затримки розрахунку за період часу з 01 серпня 2010 року по 02 грудня 2010 року включно – за 54 робочі дні в розмірі 8064грн90коп з розрахунку (149грн 35коп x 54 дні).

Частиною 1 ст. 237-1 КЗпП України передбачено, що відшкодування власником або уповноваженим ним органом моральної шкоди працівнику провадиться у разі, якщо порушення його законних прав призвели до моральних страждань, втрати нормальних життєвих зв'язків і вимагають від нього додаткових зусиль для організації свого життя.

Приймаючи до уваги, що в судовому засіданні знайшов своє підтвердження факт порушення з боку відповідача законних трудових прав ОСОБА_1 в частині невивлати в повному обсязі заробітної плати після перерахунку в травні 2010 року та непроведення своєчасного розрахунку при звільненні, що мало наслідком моральні переживання та страждання ОСОБА_1, вимагало від неї додаткових зусиль для організації свого життя та враховуючи тривалість порушення прав з вини відповідача по справі, суд, виходячи із засад розумності, виваженості та справедливості, вважає за необхідне частково задовольнити позовні вимоги щодо стягнення моральної шкоди та стягнути з відповідача на користь позивача моральну шкоду у розмірі 300 гривень.

В силу ст. 88 ЦПК України з відповідача в дохід державного бюджету слід стягнути державне мито у розмірі 51 гривні та збір на інформаційно-технічне забезпечення судового розгляду справи у розмірі 120 гривень.

На підставі ст. ст. 116, 117, 127, 237-1 КЗпП України, ст.ст. 2, 21, 26 Закону України «Про оплату праці», Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08 лютого 1995 року № 100, керуючись ст.ст.10, 11, 88, 209, 212, 214-215, 218 ЦПК України

В И Р І Ш И В:

Позов ОСОБА_1 до Комунальної лікувально-профілактичної установи «Міський протитуберкульозний диспансер м.Костянтинівка» про стягнення

заборгованості по заробітній платі про стягнення заробітної плати, середнього заробітку за час затримки розрахунку та моральної шкоди задовольнити частково.

Стягнути із Комунальної лікувально-профілактичної установи «Міський протитуберкульозний

диспансер м.Костянтинівка» на користь ОСОБА_1 заборгованість із заробітної плати у розмірі 606 (шістсот шість) гривень 57 копійок.

Стягнути із Комунальної лікувально-профілактичної установи «Міський протитуберкульозний диспансер м.Костянтинівка» на користь ОСОБА_1 середній заробіток за час затримки розрахунку при звільненні у розмірі 8064 (вісім тисяч шістдесят чотири) гривні 90 копійок.

Стягнути із Комунальної лікувально-профілактичної установи «Міський протитуберкульозний диспансер м.Костянтинівка» на користь ОСОБА_1 у відшкодування моральної шкоди 300 гривень.

Стягнути із Комунальної лікувально-профілактичної установи «Міський протитуберкульозний диспансер м.Костянтинівка» на користь державного бюджету державне мито у розмірі 51 (п'ятдесят одна гривня) та збір на інформаційно- технічне забезпечення судового розгляду справи у розмірі 120 (сто двадцять) гривень.

В задоволенні іншої частини позовних вимог – відмовити.

Рішення може бути оскаржене в апеляційному порядку до Апеляційного суду Донецької області через Костянтинівський міськрайонний суд шляхом подачі апеляційної скарги в десятиденний строк з дня проголошення рішення. Особи, які брали участь у справі, але не були присутні у судовому засіданні під час проголошення судового рішення, можуть подати апеляційну скаргу протягом десяти днів з дня отримання копії рішення.

Суддя